

consuetudinem mortuos involucris vestiendi apud Graecos. Itaque νεκροῦ κατασκήνωμα idem erit quod nos dicimus a winding-sheet, involucrum quod totum corpus obtegit.

ποδένδυτον] Proprie quod pedes induunt, i. e. pedes circumdans. Cf. 1000. ποδιστήρας πέπλους.

999. δροίτης κατασκήνωμα] Cf. Ag. 1540. Eum. 631. ἀπὸ στρατείας γέροντιν — δεδεγμένη | δροίτη, περῶντι λουτρὰ κατὰ τέρματι | φᾶρος παρεσκήνωσεν (κατασκήνωσεν?) ἔν τ' ἀτέρμονι | ζόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω.

κατασκήνωμα] Integumentum. Schol. παραπέτασμα ὕρου (σοροῦ Stanl.).

δίπτυον μὲν οὖν ἄρκυν τ' ἂν εἴποις] Cf. Ag. 1115 sq. ἢ δίπτυον τόδ' ἄδου;

1000. ἄρκυν] Pollux X. 27. δίπτυα μὲν τὰ ἐν τοῖς ὄμαλοις καὶ ἰσοπέδοις τεινόμενα, ἐνόδια δὲ τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς, αἱ δὲ ἄρκυς τούτων μὲν ἐλάττους εἰσὶ τοῖς μεγέθεσι, Xen. Ven. c. 2. αἱ δὲ ἄρκυς — κεκρυφάλῳ ἰοίκασι κατὰ τὸ σχῆμα εἰς ὄξυ καταλήγουσαι.

ποδιστήρας πέπλους] Pedes constringentes (involventes). Foot-entangling garment. 'trammelling the feet' vertit Con. Schol. τοὺς πλέον (μέχρι?) τῶν ποδῶν καθήζοντας. Cf. 998. Soph. Fr. 60, 2. ἐν δεσμοῖσι — κῶλον ποδισθεῖς. Diog. L. VI. 102. χιτῶν φαιὸς ποδήρης. Vox non alibi reperta. Cf. Xen. Anab. III. 4. 21. νυκτὸς ἵπποι αὐτῶν δέδενται καὶ ὡς ἐπιπολὸν πεποδισμένοι εἰσὶ. Confer ἐνδυτήρ (Soph. Fr. 674. τὸν ἐνδυτήρα πέπλον), et μασχαλιστήρ (Prom. 71.).

1001. τοιοῦτον] Sc. δίπτυον. Nonnulli minus recte construunt τοιοῦτον ἀπαιόλημα. Cf. ad 1002.

φηλήτης ἀνήρ] Cf. Hesiod. Op. 373. ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὃ γε φηλήτησι. Soph. Fr. 672. ὄρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτη βαρὺς. Hesiod. Op. 373. ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὃ γε φηλήτησι (i. e. λησταῖς sec. Hesych.). Hom. H. Merc. 67. φῶτες φηληταί. 446. Senec. Epist. 51. 'Voluptates prae-cipue exturba et invisissimas habe latronum more quos philetas [hodie fellaheen?] Aegyptii vocant: in hoc nos amplectuntur ut strangulent.' Archil. 45. φηλήτα (φηλήτα?), νύκτωρ περὶ πόλιν πολευμένῳ (πολεύμενε?). Rhés. 217. φηλητῶν ἀναξ (Ἐρμῆς). Agam. 492. ἐφήλωσεν φρένας. Suppl. 243. γλώσσαις πονηρῶν προσιατῶν φηλούμενοι. Apoll. Rhod. III. 983. Antiphont. φήλωμα. Etym. M. φήλωσις. Cognata haud dubie sunt Latina fallo, fallax, nostrum 'felon', et fortasse Latinum pilare (compilare).

1002. ξένων ἀπαιόλημα] Hospitum defraudator, re pro persona posita, ut alibi non raro. Schol. ἀπάτημα. Abstractum pro concreto. Sic τριμμα, παιπάλημα, ἄλημα, λάλημα, μίσσημα, δήλημα, παιπάλημα, etc. Sic Fr. 121. ὁδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράζων. Infra 1028. μίασμα. Ag. 1645. μίσσημα. Cf. Fr. 185. τέθνηκεν αἰσχρῶς χρημάτων ἀπαιόλη. Arist. Nub. 726. ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς | ἀπαιόλημα. 730. 747.

ἀργυροστερῆ] Activo sensu, ut ὀμματοστερῆς Eum. 940. ἡλιοστερῆς Soph. Oed. C. 313. Cf. πατροστερῆς, etc.